

Отъ тоя гласъ сърцето ѝ заудря радостно.

— Мамо! . . . — едвамъ извика Милка. — Лошото синьо човъче искаше да ме вземе. Но азъ не отидохъ съ него безъ тебе.

— Тъй, тъй. Студениятъ въздухъ те посвести Миленце, — рече майката. — Синитѣ пламъчета сж ти замаели главата. Тѣ се разсърдили, дето ги затворихме въ печката. Но азъ вече ги пропъжихъ и отново съмъ при тебе. Ето ти и симитчето . . .

Майката подаде симитчето и силно притисна детето къмъ гърдитѣ си.

Г. Галина.

КАКИНЪ РЕДЪ.

Братче, братче, я мълчи — Дай да хапне малко кака —
 Пакъ ще лапкашъ, не плачи Че не ѝ се никакъ чака.
 Редъ сега на кака дай — После ти пакъ ще ядешъ,
 Ти си малъкъ, ти потрай! И голямямъ ще порастешъ!

Ранъ-Босилекъ.

ПАТИЛАНЧОВО ЦАРСТВО.

Писмо отъ Патиланча до Смѣхурка.

Драги ми Смѣхурко,

Баба Цоцолана — мойта господарка лоша и припряна — три внучета има. Нека ѝ сж живи! Тѣ сж малки още, ала пакостливи и като голѣми на бой търпеливи. Предъ баба си само не смѣятъ да шавнатъ. За най-малко нѣщо все ще ги наложи. Каквото поискатъ, все вика: „Не може!“ Единъ день тя рече:

— Слушай, Патилане! Ти си уменъ вече. На пазаръ отивамъ, а ти гледай тука пакостъ да не стане. На тебе оставямъ малкитѣ играчи. Ала вънъ на двора ти недей ги влачи. Гледай да не тичатъ и да не се борятъ. Тебе ще набия, ако пакостъ сторятъ. Азъ ще се завърна скоро отъ пазаря, и всичко въ редъ тука искамъ да заваря!

— Слушамъ, бабо, слушамъ! — азъ ѝ отговорихъ и следъ нея кротко вратата затворихъ.